

SMALL BLUES TRAP

http://teoblues.ning.com/forum/topic/show?id=3822889%3ATopic%3A36052&xgs=1&xg_source=msg_share_topic

Υπάρχει ένα παλιό γνωμικό που λέει ότι τον εύκολο δρόμο πάντα τον ήξερα, αλλά δεν τον ακολούθησα ποτέ. Τελικά όλα τα όμορφα πράγματα είναι δρόμος, είναι ταξίδι.

Για άλλη μια φορά οι SMALL BLUES TRAP διάλεξαν τον πιο μακρινό δρόμο, το πιο σκοτεινό μονοπάτι, το πιο μυστικό πέρασμα. Αλλά για άλλη μια φορά κατάφεραν να παρουσιάσουν μια μουσική γεμάτη εικόνες, κάτι ακόμα πιο ολοκληρωμένο, με τρόπο που τους κάνει να ξεχωρίζουν από πολλές blues μπάντες.

Οι παλαιότεροι ξέρουν ότι όταν σμίξεις τα blues με τα όνειρα και βρείς τη σωστή συνταγή, αυτό που βγαίνει σίγουρα δεν είναι για πολλούς, αλλά είναι για τους λίγους που ξέρουν να ακούν, που ξέρουν να χρησιμοποιούν τη μουσική σαν όχημα που σε ωθεί να ανοίξεις δικούς σου δρόμους.

Από αυτό το νέο άλμπουμ των SMALL BLUES TRAP, με τίτλο “THE LONGEST ROAD I KNOW”, διάλεξα κάποια τραγούδια που σε έμενα έκαναν αυτό το κλικ, όπως συμβαίνει όταν είσαι σε ένα bar και ξαφνικά ακούς κάτι για πρώτη φορά και σε κάνει να γυρίσεις να ρωτήσεις τι είναι αυτό που ακούς.

Έτσι, εν συντομία, θα αναφερθώ σε κομμάτια που μου άρεσαν και ίσως εσείς όταν αποκτήσετε το συγκεκριμένο άλμπουμ να ανακαλύψετε τα δικά σας τραγούδια...

1) The Longest Road I Know... Συμμετέχει η Γεωργία Συλλαίου, η οποία τραγουδά σε 4 από τα 10 καινούρια δικά τους κομμάτια που περιέχονται σ' αυτό το album.

2) I 'm Nothin' But A Good Man

3) The Black Crow King... είναι ένα καινούριο μονοπάτι από όσα έχουμε περπατήσει μαζί τους, εδώ η κιθάρα του Δάρα με πήγε πολύ πίσω θυμίζοντάς μου το παίξιμο του Mark Knopfler.

Είναι ένα album που το κάθε τραγούδι έχει μαζικές πινελιές από άλλα ακούσματα, πιο διευρυμένα. Χωρίς να γίνεται υπερβολή, είναι κάτι που θέλω να το έχω, μιάς και από τα πρώτα τους album αγαπώ την μουσική τους.

Το μόνο πράγμα που περιμένω από αυτή τη σημαντική ελληνική μπάντα είναι να δημιουργήσουν κάποια στιγμή κάτι που σε παίρνει μακριά από τους δρόμους των ονείρων και σε πάει σε δρόμους που θα βρείς ανθρώπους απλούς, ξεχασμένους και καταστάσεις

καθημερινές. Ζούμε σε blues εποχές, υπάρχει πολύ υλικό για τραγούδια γύρω μας που παλαιότερα, σε άλλες εποχές, γίνονταν στίχος, μουσική και τα κουβαλάμε μαζί μας μέχρι σήμερα.

Θεόφιλος Μπαγιάστας

